

- 3) Στην περίπτωση που, και βάσει των προαναφερθεισών προϋποθέσεων, κρίσιμος είναι ο χρόνος της υποβολής της αιτήσεως καταχώρισεως του σήματος:

Πρέπει να κηρύσσεται άκυρο το σήμα και στην περίπτωση που δεν διευκρινίζεται και δεν μπορεί πλέον να διευκρινιστεί εάν, συνεπεία της χρήσεως που του είχε γίνει, είχε αποκτήσει κατά τον χρόνο της υποβολής της αιτήσεως καταχώρισεως διακριτικό χαρακτήρα; Ή η κήρυξη του σήματος ως ανίσχυρου προϋποθέτει την απόδειξη από τον αιτούντα την ακύρωση ότι το σήμα δεν είχε αποκτήσει, κατά τον χρόνο της υποβολής της αιτήσεως καταχώρισεως, διακριτικό χαρακτήρα συνεπεία της χρήσεως που του είχε γίνει;

(¹) Οδηγία 2008/95/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ L 299, σ. 25).

Αναίρεση που άσκησε στις 25 Απριλίου 2013 η Καλλιόπη Νικολάου κατά της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου (Δεύτερο τμήμα) που εκδόθηκε στις 20 Φεβρουαρίου 2013 στην υπόθεση T-241/09, Νικολάου κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-220/13 P)

(2013/C 189/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Καλλιόπη Νικολάου (B. Χριστιανός, δικηγόρος)

Αντίδικος στην ανααιρετική διαδικασία: Ελεγκτικό Συνέδριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

- Να αναρριθεί η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-241/09 της 20ής Φεβρουαρίου 2013 και να αναπεμφθεί η υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο για να την κρίνει.
- Να καταδικαστεί ο καθ'ού στη δικαστική δαπάνη.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

- 1) Η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει ότι η Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Φεβρουαρίου 2013 περιλαμβάνει νομικές κρίσεις, οι οποίες προδήλως παραβιάζουν κανόνες δικαίου της Ένωσης και τις προσβάλλει με αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Κατά την ανααιρεσείουσα, η ανααιρεσιβαλλόμενη πρέπει να αναρριθεί λόγω παραβίασης θεμελιωδών δικαιωμάτων και αρχών του

δικαίου της Ένωσης, λόγω εσφαλμένης ερμηνείας και εφαρμογής του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και λόγω υπέρβασης δικαιοδοσίας (αρμοδιότητας).

Συγκεκριμένα, οι λόγοι αναίρεσεως είναι οι ακόλουθοι:

- Πρώτον, παραβίαση του τεκμηρίου αδιωότητας.
- Δεύτερον, παραβίαση της αρχής καλόπιστης συνεργασίας με το Tribunal d'Arrondissement του Λουξεμβούργου, κατ'εφαρμογή του άρθρου 4 παρ. 3 ΣΕΕ.
- Τρίτον, υπέρβαση δικαιοδοσίας.
- Τέταρτον, εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης ως προς τις προϋποθέσεις εξωσυμβατικής ευθύνης και ως προς την απόφαση 99/50 του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Προσφυγή της 25ης Απριλίου 2013 — Βασίλειο των Κάτω Χωρών κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-223/13)

(2013/C 189/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: M.K. Bulterman, J. Langer)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Δικαστήριο:

- κυρίως: να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΕ) 93/2013 της Επιτροπής, της 1ης Φεβρουαρίου 2013, σχετικά με τον καθορισμό λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 2494/95 για τη θέσπιση εναρμονισμένων δεικτών τιμών καταναλωτή, όσον αφορά τον καθορισμό δεικτών τιμών για τις ιδιοκατοικιόμενες κατοικίες (ΕΕ 2013, L 33, σ. 14), καθόσον το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 93/2013 δεν μπορεί να διαχωρισθεί από τις λοιπές διατάξεις του κανονισμού αυτού·
- επικουρικός: να ακυρώσει το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 93/2013·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Πρώτος λόγος ακυρώσεως:

Παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού 2494/95 (¹) ή της νομολογίας του Δικαστηρίου, διότι, βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 93/2013 ορίζεται η Eurostat ως ο φορέας που καταρτίζει ένα νομικώς δεσμευτικό εγχειρίδιο και όχι η Επιτροπή, ως θεσμικό όργανο της ΕΕ.

Δεύτερος λόγος ακυρώσεως:

Παράβαση του άρθρου 338, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, διότι στο άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 93/2013 προβλέπεται ότι τα στατιστικά στοιχεία συγκεντρώνονται σε ένα εγχειρίδιο και όχι σε ένα από τα νομοθετήματα που απαριθμούνται στο άρθρο 288 ΣΛΕΕ.

Τρίτος λόγος ακυρώσεως:

Παράβαση των άρθρων 5, παράγραφος 3, και 14, παράγραφος 3, του κανονισμού 2494/95, σε συνδυασμό με το άρθρο 5α της αποφάσεως 1999/468 (2), λόγω του ότι το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 93/2013 προβλέπει την τήρηση διαφορετικής διαδικασίας από την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο, την οποία επιβάλλει ο κανονισμός 2494/95.

Τέταρτος λόγος ακυρώσεως:

Παράβαση των άρθρων 290 και 291 ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με τον κανονισμό 182/2011 (3), διότι για την κατάρτιση και την ενημέρωση του εγχειριδίου δεν προβλέφθηκε η τήρηση της διαδικασίας του άρθρου 290 ΣΛΕΕ ή μιας από τις διαδικασίες που προβλέπει ο κανονισμός 182/2011.

(1) ΕΕ L 257, σ. 1.

(2) Απόφαση του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή (ΕΕ L 184, σ. 23).

(3) Κανονισμός (ΕΕ) 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55, σ. 13).

Προσφυγή της 29ης Απριλίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Εσθονίας

(Υπόθεση C-240/13)

(2013/C 189/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η εσθονική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: O. Beynet, M. Heller και L. Naaber-Kivisoo)

Καθής: Δημοκρατία της Εσθονίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο,

- να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Εσθονίας, παραλείποντας να θεσπίσει όλες τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη μεταφορά στην εσωτερική έννομη τάξη των διατάξεων των άρθρων 2, σημείο 21, 9, παράγραφοι 5, 7 και 12, 10, παράγραφος 5, 11, παράγραφος 1 εδάφιο 1, 11, παράγραφος 5, στοιχεία α' και β', 16, παράγραφοι 2 και 3, 26, παράγραφος 2, στοιχείο γ', εδάφια 2, 4 και 5, 36, 37, παράγραφος 1, στοιχεία ε', στ', θ', ι' και ιστ', 37, παράγραφος 8, 37, παράγραφος 10, εδάφιο 2, 38, παράγραφος 3, 40, παράγραφος 3, καθώς και το σημείο 1, στοιχείο α', περίπτωση 5, και το σημείο 1, στοιχεία δ', στ', θ' και ι', του παραρτήματος 1 της οδηγίας αυτής, ή, σε κάθε περίπτωση,

παραλείποντας να κοινοποιήσει τις ως άνω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 49, παράγραφος 1, της οδηγίας 2009/72/ΕΚ (1) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54/ΕΚ,

- να υποχρεώσει τη Δημοκρατία της Εσθονίας, σύμφωνα με το άρθρο 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, να καταβάλει χρηματική ποινή 5 068,80 ευρώ ανά ημέρα από την έκδοση της αποφάσεως του Δικαστηρίου με την οποία διαπιστώνεται η μη τήρηση της υποχρεώσεως κοινοποιήσεως των μέτρων μεταφοράς των διατάξεων της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη,
- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Εσθονίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 3 Μαρτίου 2011.

(1) ΕΕ L 211, σ. 55.

Προσφυγή της 29ης Απριλίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Εσθονίας

(Υπόθεση C-241/13)

(2013/C 189/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η εσθονική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: O. Beynet, M. Heller και L. Naaber-Kivisoo)

Καθής: Δημοκρατία της Εσθονίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο,

- αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Εσθονίας, παραλείποντας να θεσπίσει νομοθετικές διατάξεις προκειμένου να μεταφέρει στην εσωτερική έννομη τάξη το άρθρο 2, σημεία 10, 20 και 22, το άρθρο 3, παράγραφοι 3 και 4, το άρθρο 7, παράγραφος 3, το άρθρο 9, παράγραφοι 5, 7 και 12, το άρθρο 10, παράγραφος 5, το άρθρο 11, παράγραφος 5, στοιχεία α' και β', τα άρθρα 12, 13, 15 και 16, το άρθρο 26, παράγραφος 2, στοιχείο β', το άρθρο 26, παράγραφος 2, στοιχείο γ', δεύτερο, τέταρτο και πέμπτο εδάφιο, το άρθρο 26, παράγραφος 2, στοιχείο δ', τρίτο και τέταρτο εδάφιο, το άρθρο 26, παράγραφος 3, το άρθρο 27, παράγραφος 2, το άρθρο 33, το άρθρο 36, παράγραφος 4, υποπαράγραφοι 2 και 4, το άρθρο 36, παράγραφοι 6 και 8, το άρθρο 36, παράγραφος 9, υποπαράγραφος 3, το άρθρο 41, παράγραφος 1, στοιχεία δ', ε', θ', ια', ιδ', ιστ', ιζ' και ιθ', το άρθρο 41, παράγραφος 6, στοιχείο γ', το άρθρο 41, παράγραφος 9, δεύτερο και τρίτο εδάφιο, το άρθρο 41, παράγραφος